СВОБОДА — SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

РІК LVIII. Ч. 107. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 10-го ТРАВНЯ 1950. — No. 107. JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, MAY 10, 1950. VOL. LVIII.

П'ЯТЬ ЦЕНТІВ в Злуч. Дер. Америки СІМ ЦЕНТІВ Закордоном — Тел. „Свободи": BErgen 4-0807, 4-0237 — Тел. У. Н. Союзу: BErgen 4-1016 — FIVE CENTS in the U. S. of America SEVEN CENTS Elsewhere

ДЛЯ ПЕРЕМОГИ В МИРІ ТРЕБА ЗДОРОВОЇ ГОСПОДАРКИ — ТРУМАН

Линколн, у стейті Небраска, 8 травня. — Серед зливного дощу у дні своїх 66 народин і в пятому році від перемоги в Европі в другій світовій війні, президент Труман, виголосив програмову промову у серці республіканської околиці до 10,000 осіб, зібраних на його привитання. Ціллю промови було приєднати фармерів цієї околиці для нового пляну підтримки ціни земельних продуктів, званого Пляном Бреннана. Є це поправка до теперішнього закону, який признає субсидії для фармерів. Поправка змагає недопустити до гниття надвишки земельних продуктів після збору.

Обговорюючи в подробицях Плян Бреннана, президент Труман пригадав, що „наша країна, впарі з іншими вільними країнами, зайнята велетенським змаганням довести до миру, опертого на волі й справедливості. Памятайте, що боротьба, яку ми ведемо сьогодні, є така важна для нашого майбутнього, як була перемога в останній війні. Якщо ми маємо віднести перемогу на шляху до миру, мусимо втримати здорову господарку. А наша господарка може рости і принести добробут, тільки тоді, як інші вільні країни будуть рости в силу і добробут. Бо дух волі може втриматися не через визиск, а через співпрацю".

Наміри поправити земельну господарку опер президент на досвіді з минулого, який він переповів коротко, заки приступив до вияснення Пляну Бреннана. Промова тривала 20 мінут, не зважаючи на дощ, холод і заміщання. Президент підчеркнув, що це „неполітична" промова, бо він не кандидує на ніякий уряд. Він хоче зберегти мир не тільки на наші часи, але на всі часи. Щоб це осягнути нам треба бути готовим до війни, а хто такій підготові перешкоджає, такий є ізоляціоністом і помагає ворогові — міркував Труман. — В інших коротких промовах під час подорожі у Західні стейти Труман розправлявся з противниками своєї адміністрації в Конґресі.

ЗА ТАЙНІ ПЕРЕСЛУХАННЯ СВІДКІВ У КОНҐРЕСІ.

Вашинґтон. — Сін. Ралф Е. Фландерс вніс у сенаті резолюцію, щоб застановити прилюдне переслухання свідків підчас слідства над комуністичними впливами в департаменті стейту, а переслухувати їх тільки на тайнім засіданні комісії. Оприлюднювання промахів і недогляду захитує довірям в закордонних країнах до стійкости американського уряду і тому шкодить не партії, а цілій країні. Ревеляції сен. МекКарті викликують закордоном здивування, каже Фландерс, а крім того перешкоджає роботящости вірних урядовців. Після того сен. Милард Тайдінґс заявив кореспондентам, що слідча підкомісія відбуде довірочне засідання, на якому будуть розглянені різні документи, предявлені їй департаментом стейту.

ЛІСТА РАКЕТІРІВ ОБІЙМАЄ 150 ІМЕН.

Вашинґтон. — Окружні прокураторія з різних околиць надіслали до департаменту справедливости імена осіб, які стоять на чолі підпольного вимачування грошей, званого „ракетірством", на різнородні цілі. Між ними є нюйорський ракетір, Френк Костелло, Джов Адоніс, Ралф Капоне, брат колишнього ракетіра Ал Капона, Чарлс Фіскетті з Шікаґо, Винсент Ало з Флориди і багато інших. Ліста обіймає круґло 150 імен найважливіших ошуканців. На підставі лісти можна буде устійнити розгалуження проступків і злочинів з вимачуванням грошей при закладах на кінські перегони, при грі в незаконну лотерію, в карти й кістки.

НОВА ЗАБОРОНА ПІКЕТУВАННЯ.

Вашинґтон. — Верховний Суд признав за правильну заборону пікетування, коли вона оперта на стейтових законах у різних випадках. Отже на основі рішення Верховного Суду не вільно пікетувати, коли пікетою хоче хтось приневолити підприємця прийняти негрів як службовиків, щоб їх число було рівне числу білих людей; коли пікетою хоче хтось приневолити робітників вступити до юнії проти їхньої волі; коли пікетою хоче хтось приневолити підприємця до замкнення фабрики в якімсь часі.

ПОШТА ЗАВЕРТАЄ КАРТКИ З НАПАСТЯМИ.

Ирвинґтон, Н. Дж. — Поштовий уряд завернув цілі стоси карток, висланих до виборців з напастями на кандидатів при виборах на міських комісарів. Картки були без підписів, отже ніхто не гарантував за їх зміст.

ПРОФЕСОР РОЗВАЖАЄ СТУДЕНТІВ НА ЦИРКОВИЙ ЛАД.

Ню Йорк. — Д-р Джералд Ерліх, який викладає суспільну й ментальну гігієну в Сити Каліджі, дістав від студентів признання „найпопулярнішого учителя". При цій нагоді дійшли до прилюдного відома методи, якими професор вміє забавити студентів підчас науки, коли вони перетомлені. Він стріляє з штучної пистолі; кидає яйцями понад голови студентів у другий кінець залі; показує цигаретки, які нагло щезають; пускає живі миші; має хусточками, які зміняють колір і т. п. Не зважаючи на такі циркові пописи, проф. Ерліх є дуже поважний у своїх викладах.

„НЕКОМУНІСТИЧНА" ПРИСЯГА ПРИЗНАННА КОНСТИТУЦІЙНОЮ.

Вашинґтон. — Верховний Суд Злучених Держав видав рішення, що постанова в робітничім законі Тефта-Гартлі, про обовязок урядовців в юніях складати присягу, що вони не є комуністами, конституційною. Суд стверджує, що така присяга не противиться Першій Поправці Конституції, яка гарантує свободу слова, зібрання й віри.

СОВЄТИ ПІДГОТОВИЛИ НАПАД ЧЕРЕЗ ПІВНІЧНИЙ БІГУН

Ню Йорк, 8 травня. — Совєтська Росія переводить далекойдучі повітряні полети понад Північний бігун і інші околиці, які лежать на кордонах Аляски й Канади, як про це пише в „Н. Й. Гералд Трибюн" Ансел Е. Талберт. Він каже, що ці полети стали вже рутиною і їх пильно студіюють знавці розвідчої служби, обєднаної у спільній Раді Спільної Канадсько-Американської Оборонної Ради. Ця Рада придумує засоби оборони проти можливого нападу росіян через Північний бігун та Аляску. Совєтський полковник Григорій А. Токаєв, який брав участь у тих полетах, перейшов до Західних аліянтів і тепер співпрацює з британським штабом, звідомляє що Совєти вже поробили великі осяги в плянуванні нападу на Америку через Сибір. Росіяни вміють вже літати по 4,000 миль без перестанку і мають літаки, подібні до американських Бі-36. Як бази для таких полетів служить росіянам пригірок Челюскін і Северная Земля перед Північним бігуном а окремо ще східні острови попри Сибір. Перший безпосередній полет понад Північний бігун з Москви до Сан Джасінто у Каліфорнії, в Злучених Державах виконав успішно капітан Михайло М. Громов ще в 1937 р., і це дало підставу до дальших російських експериментів.

ГЕН. ГОВЛІ НА БОГОСЛУЖЕННІ В УКРАЇНСЬКІЙ ЦЕРКВІ

Ню Йорк, 9. травня. — Довідуємося, що генерал бригади Френк Л. Говлі, зі своєю дружиною, були минулої неділі приявні на співаній Службі Божій в українській католицькій церкві св. Юра при 7-мій вулиці. Генерал був одушевлений українським обрядом, хоча — як опісля заявив — не міг з точністю слідкувати за відправою, не розуміючи мови. — Попереднього дня ген. Говлі був почесним промовцем на бенкеті, що відбувся з нагоди конвенції Українських Американських Ветеранів.

ЛІЯКВАТ ВЕДЕ МИРОВУ КАМПАНІЮ

Ню Йорк. — Премієр Пакістану, Ліякват Алі Хан, відновив свій зазив до втримання миру підчас свого побуту в нюйорськім ратуші після того, як він переїхав зі звичайною парадою долішню частину Бродвею. З „Сити Гол" він поїхав до університету Колумбія, де його наділено почесним докторатом права. Він відвідав теж Обєднані Держави в Лейк Сокцесс, а потому повернувся до міста на зібрання в Тавн Голл. Підчас вечері у Валдорф Асторія готелі він вияснював спір за Кашмір між Пакістаном і Гіндустаном і заявив, що він не є вдоволений з відкладання плебісциту в Кашмірі для вирішення його приналежности.

ГУВЕР ЗА ОТРЯСЕННЯ О. Д. З КОМУНІСТИЧНОГО ПАНУВАННЯ

Вашинґтон. — Екс-президент Герберт Гувер, як звідомляє „Ассосіейтед Пресс", висловив думку, що Обєднані Держави мусять отрястися з комуністичного панування, якщо вони мають бути придатні для людства. Гувер твердить, що Злучені Держави повинні оприлюднити рішучу заяву, що вони не признають комуністичного режиму в Китаю і будуть опиратися прийняттю комуністичного китайського делеґата в О. Н.

ТІТО І СТАЛІН ДАЛЬШЕ ПОБРАТИМАМИ, — КАЖУТЬ ХОРВАТИ

Вашинґтон. — Делеґати на річне зібрання Міжнародного Селянського Союзу почули від хорватського представника дра В. Мачека, що Тіто й Сталін дальше остаються побратимами, а тільки різняться тактикою. У зібранні брали участь провідники селянського руху інших країн, що попали під комуністичну владу, як: Station Міколайчик з Польщі, д-р Ференц Надь з Угорщини, д-р Дж. М. Дімітров з Болгарії.

НОВЕ КРАЄВЕ КОМАНДУВАННЯ У.А.В.

Ню Йорк, 9. травня. — Третя Конвенція Українських Ветеранів, що відбулася тут минулої суботи і неділі, вибрала нове краєве командування цеї організації в такому складі: — Володимир Т. Дармограй, Филаделфія, — краєвий командант; Осип Лисогір, Ню Йорк, — старший заступник команданта; Осип Журибіда, Филаделфія, — молодший заступник команданта; Василь Дудак, Нюарк, фінансовий офіцер; Олександер Садовий, Филаделфія, — суддя; Михайло Залепський, Нюарк, — літописець; Володимир Шіпка, Ню Йорк, — бувший командант. Почесним командантом обрано майора Михайла Дармограя, Филаделфія. Нововибраний командант призначить адютанта, квартирмайстра і капеляна. —

СОВЄТИ УЗАЛЕЖНЮЮТЬ СПРАВУ АВСТРІЙСЬКОГО ДОГОВОРУ ВІД ТРІЄСТУ

Москва, 9. травня. — Місцева партійна „Правда" надрукувала вчора редакційну статтю на тему можливостей мирового договору з Австрією, узалежнюючи його від того, що вона вважає „виконанням клявзуль італійського мирового договору щодо встановлення вільної території Трієсту". В цьому ж коментарі вияснюється, що Совєтський Союз так довго не погодиться на договір з Австрією, доки не будуть „цілком зліквідовані англо-американські військові бази" в Трієсті. — „Правда" домагається цього як вияву „доброї волі" з боку західних аліянтів; що „Австрія під жадним оглядом не буде перемінена в чергову англо-американську військову базу", додаючи, що кожний договір „матиме властиву силу і політичне значення тільки тоді, якщо його умови будуть виконані". В міжнародних дипломатичних колах надається цій заяві офіціяльного совєтського органу велике значення та вважається остаточним „показанням фарби" в совєтському відношенні до проблеми договору з Австрією, яку намарно намагаються розв'язати заступники міністрів закордонних справ і самі міністри чотирьох великодержав вже від кількох років. В останній хвилині Совєти завжди знаходять якусь нову „передумову", яка має виправдувати їх очевидний саботаж західних зусиль впорядкувати міжнародне становище Австрії. В західних дипломатичних колах немає сумнівів що совєтське становище в цій справі диктується бажанням відтягати договір з Австрією якнайдовше і в той спосіб задержати на австрійській території свої війська.

УКРАЇНСЬКИЙ ВИСТУП В ІНТЕРНАЦІОНАЛЬНІМ ІНСТИТУТІ

Джерзі Сити. — В понеділок, 8 травня, відбулась в „Інтернешенел Інститют" цього міста одноднева виставка народного мистецтва, в якій взяли участь різні етнічні групи, як українська, мадярська, ірляндська, італійська і т. д. Українську програму підготовила п-ні Клара Магура, яка теж виголосила короткий, але дуже змістовий реферат про українське народне мистецтво. На виставку, зорганізовану місцевою „Самопоміччю", дали дуже гарні вишивки пані: Степанія Дзядів та Іванна Гузар. Теж виставлено дещо з праць графіка А. Малюци. Ціла виставка робила дуже миле враження. Музичну програму виконали: Мішаний хор ім. М. Лисенка з Джерзі Сити під проводом п. Осипа Стецури та Чоловічий хор „Думка" з Ню Йорку під проводом Л. Крушельницького. Різнородна публика прийняла українську програму з великим ентузіязмом.

СУДИТИМУТЬ МАРШАЛА ФОН ПАВЛЮСА

Вормс, Німеччина, 9. травня. Тількищо репатрійовані зі Совєтів німецькі воєнно-полонені стверджують, що в Совєтах говориться про підготовку судового процесу проти гітлерівського команданта в Сталінграді, маршала фон Павлюса, який, попавши в совєтський полон, організував там німецьку „визвольну армію". Генерал Волтер фон Сайдліц, теж з-під Сталінграду, вже мав бути засуджений на 25 років ув'язнення.

СПЕЦІЯЛЬНЕ ЧИСЛО „ЛИСА" З НАГОДИ КОНВЕНЦІЇ У.Н.С.

Ню Йорк, 9. травня. — Чергове число гумористичного журналу „Лис" появиться — як довідуємось — спеціяльно призначене 22-гій Конвенції Українського Народного Союзу. В числі — веселі оповідання, фейлетони, вірші, жарти та дотепні, актуальні карикатури, зв'язані з конвенцією та передконвенційною „політикою", як її бачить редакція „Лиса".

НОВИЙ ПРЕЗИДЕНТ КОМУНО-МАДЯРСЬКОЇ РЕСПУБЛІКИ

Будапешт, 9. травня. — Комуно-мадярський парлямент потвердив вчора призначення Сандора Ронаі новим президентом країни, на місце Арпада Шакасітса, що зрезиґнував. Новий президент є членом Політбюра мадярської комуністичної партії.

АЧЕСОН ЗАПОВІДАЄ ВІЙСЬКОВУ ДОПОМОГУ ДЛЯ ФРАНЦІЇ ТА ІНДОКИТАЮ

АМЕРИКА ПІДДЕРЖУВАТИМЕ РОЗВИТОК „СПРАВЖНЬОГО НАЦІОНАЛІЗМУ" В АЗІЇ.

Париж, 9 травня. — Державний секретар Дін Ачесон, після цілоденних нарад з французьким міністром закордонних справ, Робертом Шуманом, заповів вчора збільшену американську військову допомогу для Франції та індокитайських країн в обороні перед большовизмом, як теж для розвитку „справжнього націоналізму" в Індокитаю. Ця „додаткова допомога" в нічому не змінює французької відповідальности за оборону Індокитаю перед піддержуваними Москвою та забезпечуваними зброєю з Китаю сил Го Чі Мінга. Франція вже від місяців намагається зробити цю проблему міжнародною відповідальністю. Рівночасно стверджено, що велика частина зі суми 75,000,000 долярів, які стоять до розпорядження президента з т. зв. Акту Спільної Оборонної Допомоги, буде тепер призначена на допомогу Індокитаєві, головно на висилку там зброї та військового устаткування, а секретар Ачесон думає запропонувати Конґресові ухвалу ще дальших субсидій на ту ціль. Стверджується, що американська допомога для Індокитаю включатиме, крім зброї і амуніції, головно комунікаційні засоби, включно з літаками. Її признається трьом індокитайським країнам і Франції, хоча французький уряд домагається, щоби цею допомогою розпоряджав спільний комітет заінтересованих, але під наглядом французького команданта, якщо Франція має поносити головну відповідальність за оборону. У висліді нарад з міністром Шуманом, секретар Ачесон з'ясував такі три головні пункти в американській політиці щодо Індокитаю: 1. „Проблема зустрічі загрози для безпеки В'ят-Наму, Камбодії і Ляос, які мають тепер незалежність в рямках французької унії, є головною відповідальністю Франції та урядів і народів Індокитаю"; 2. Злучені Держави Америки дадуть цим країнам допомогу в двох цілях: „відновлення безпеки" та „розвитку справжнього націоналізму"; 3. Допомога буде передана Франції та „союзним країнам Індокитаю", з метою помогти їм у відновленні стабілізації і дозоволити цим державам в їхньому мирному і демократичному розвитку". Франція з свого боку має цілком погоджуватись на ці передумови, признаючи, що колоніяльні часи минули вже і для Індокитаю та висловлюючи готовість допомогти індокитайським країнам в їх ступневому розвитку до повної незалежности.

КОМУНІСТИЧНИЙ КИТАЙ ПОСТАЧАЄ ЗБРОЮ ГО ЧІ МІНГОВІ.

Саіґон, 9 травня. — Французька розвідка авторитетно стверджує, що Го Чі Мінг, „вождь" комуністичного п'ятиколонного уряду В'єт-Наму, заключив таємний військовий договір з комуністичним Китаєм, що передбачує постачання китайської зброї індокитайським партизанам. З цим зв'язується масову висилку совєтської зброї до Китаю, включно з важкими бомбардувальниками. Ці факти мали відповідно вплинути теж на американське рішення допомогти висилкою зброї індокитайським країнам та Франції в боротьбі проти большевизму.

СОВЄТСЬКІ ПЕРЕДУМОВИ СПІЛЬНИХ ВИБОРІВ В БЕРЛІНІ.

Берлін, 9 травня. — У зв'язку зі західними і німецькими пропозиціями спільних виборів до міського управління в усіх секторах Берліна, Совєти видвигнули аж сім основних передумов, між ними домагання відкликання окупаційних військ з того міста, скасування кордонів між поодинокими секторами та відкликання т. зв. „окупаційного статуту" з травня минулого року. Совєтські домагання виявлені в листовній відповіді совєтського представника на західні пропозиції. Справа мала б бути предметом окремих нарад західних великодержавних міністрів закордонних справ під час їх конференції в Лондоні з кінцем цього тижня. Висловлюються сумніви, чи західні аліянти приймуть ці пропозиції, головно як ідеться про відкликання окупаційних військ, добачуючи в цьому чергову хитрість Совєтів позбутися західних аліянтів з Берліна й опісля захопити його проти волі населення.

ЗАХІДНІ АЛІЯНТИ ПОТВЕРДЖУЮТЬ СВОЄ СТАНОВИЩЕ ЩОДО ДЕМІЛІТАРИЗАЦІЇ НІМЕЧЧИНИ.

Франкфурт, 9 травня. — Західні аліянти, в п'яту річницю перемоги над Німеччиною, продовжили вчора закон про заборону зброєння Німеччини та про демілітаризацію німецької індустрії. Ген. Джеймс П. Годжес, американський представник в аліянтській Військовій Раді Безпеки, заявив, що Рада перебрала повну відповідальність за переведення цього закону в життя та що німецький канцлер д-р Аденауер заповів „повну співпрацю" німецького уряду в цій справі.

53 БУВШИХ НАЦІСТІВ В НІМЕЦЬКОМУ ПАРЛЯМЕНТІ.

Бонн, Німеччина, 9 травня. — Виявляється, що в парляменті західно-німецької республіки, т. зв. Бундестаґу, є депутатами щонайменше 53 бувших членів націстівської партії. Трьох з них, що репрезентують урядову коаліцію, були членами СС. В Бундестаґу є всіх 402 депутатів, отже бувші націсти творять більше ніж одну восьму його частину.

ЯПОНСЬКИЙ ПРЕМІЄР ПРО „СЕПАРАТНИЙ МИР" З АМЕРИКАЮ І АНГЛІЄЮ

Токіо, 9 травня. — Японський премієр Шіґеру Йошіда заявив сьогодні, що між Японією і Злученими Державами та Британією вже практично існує „сепаратний мир", та що тепер це тільки залишається оформити його відповідно на „леґальній базі".

SVOBODA

UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sunday, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N.J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

ПЕРЕДПЛАТА:		SUBSCRIPTION RATES:	
На рік	$7.00	One year	$7.00
На пів року	$3.75	Six months	$3.75
На три місяці	$2.00	Three months	$2.00
В Джерзі Ситі і закордоном:		Foreign and Jersey City Hates:	
На рік	$10.00	One year	$10.00
На пів року	$ 5.25	Six months	$ 5.25
На три місяці	$ 2.75	Three months	$ 2.75
Число з понеділка (з англійською частиною):		Monday's issue (the Ukrainian Weekly, English language supplement):	
На рік	$2.50	One year	$2.50
На пів року	$1.50	Six months	$1.50

Кожна зміна адреси коштує 10 центів.

За оголошення редакція не відповідає.

Адреса: "SVOBODA", P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

МОБІЛІЗАЦІЯ „ВІЛЬНИХ"

Дін Ачесон, секретар стейту, вибрався до Европи з місією. Яка вона, можна пізнати зо слів сказаних ним самим перед виїздом, коли він звернувся до „вільних людей" і „вільних народів" у світі зо закликом зібрати всі моральні та матеріяльні сили до боротьби зо світовим комунізмом. Ачесон передбачує важку та завзяту боротьбу, в часі якої Захід буде виставлений на „рішальну пробу". Тому треба Заходові мобілізувати усі його сили, щоб перемогти у цьому гігантичному змаганні. Під тим „Заходом" Ачесон розуміє у першу чергу держави, обняті Атлантійським Пактом. Як ці сили обєднати, про це говоритимуть тими днями міністри закордонних справ Злучених Держав, Великої Британії та Франції, над тим радитимуть в Північно-Атлантійській Раді.

Дещо більше про цю місію Ачесона можна дізнатись зо слів його республіканського дорадника, що разом з ним вибрався до Европи. Є ним Джан Шермен Купер. Він заявив, що вже надійшла „рішальна година" у „холодній війні" й Захід мусить діяти, і то дуже скоро діяти, щоб чимскорше збудувати таку політичну, мілітарну та економічну машину, яка могла б відперти комуністичний визов. Ачесон має виконати „одно з найтяжчих завдань у світі". Тому і він, республіканець, помагає Ачесонові в тій „рішальній хвилині". Усе, що було досі зроблене, було тільки „вступом", властиві рішення западуть щойно тепер у Лондоні, казав Купер.

Тому, що на таке заноситься, важно знати програму лондонських нарад. З цього, що сказав Купер, треба припускати, що першою і найважнішою точкою тих нарад буде — Німеччина. Мобілізація „вільних народів" і „вільних людей буде полягати в першу чергу в тому, щоб „приєднати" до Заходу — Німеччину. Це тому, щоб Німеччина не перейшла на бік Росії. Отже виглядає, що та держава, яка ще не так давно потоптала стільки ‚вільних людей" і „вільних держав", сьогодні втішається привілеєм бути першою, на яку демократичні потуги звертають головну увагу в дальшій боротьбі з комуністичною агресією та російським імперіялізмом.

Ця „найсильніша" точка лондонської програми виглядає нам найслабшою й найхиткішою. Мати демократіям Німеччину по своїм боці, ще далеко не значить відгородити себе від совєтсько-комуністичної загрози. Демократії думають таким чином ‚зрівнятись" щодо сили з Кремлем і заставити його думати „реалістично", себто приступити до угоди. Це вправді не називається „угодовством", а тільки „змаганням до миру" і „збалансуванням сил" у світі.

Президент Труман, бажаючи підкреслити вагу місії Ачесона, прибув на аеродром, а прощаючись з секретарем стейту дав вираз своїй певності, що його місія вдасться. Не тільки президент Труман, але весь американський нарід бажав би собі, щоб ця місія вдалась. Але як вона може вдатись, коли вона у своїх розрахунках збуває мовчанкою сотні мільйонів „невільних людей" і так багато ‚невільних держав" та готова годитись з тим, що їх держить терором? Та ж сам Линколн казав, що держава, в якій половина є вільна, а друга в неволі, мусить завалитись! Чи не те саме з програмою, яка мала б принести мир і свободу світові, а сама ділить його на вільний і невільний?

МЕНТАЛЬНЕ ЗДОРОВ'Я

Важливу тему обговорювали лікарі на зїзді Американського Психіятричного Товариства, у якому взяло участь 2,000 спеціялістів із Стейтів і Канади. Темою було питання ментального здоровя нації. Багато уваги присвячено заяві д-ра Роберта Т. Морса з Вашингтону про те, що в теперішніх обставинах прийдеться примістити пять відсотків усього населення по шпиталях, у яких і лікують умові недуги. Своє твердження опер д-р Морс на цьому, що половина усіх теперішніх пацієнтів у ветеранських і інших шпиталях це психічно хворі люди. Докладчик не хотів тим нікого залякати. Каже, що такий стан не є надзвичайний і тільки треба психіятрам бути краще приготованим на відкриття симптомів душевних та ментальних недуг. На його думку треба студентам медицини вже в першому році науки звертати увагу на складні характери людей і на їх духове наставлення, а не класти головний натиск тільки на анатомію. Це потрібне тому, що теперішній пересічний лікар не дуже звертає уваги на психічний стан пацієнта і лікує тільки його фізичні недуги.

З поміж причин, які причиняються до умових недуг, психіятри присвятили більше уваги лікуванню застарілого алькоголізму. Тому, що тепер лік антабюз є в загальному уживанні при лікуванні алькоголіків, д-р Е. С. Гоф склав звіт із своїх досвідів в алькогольній клініці, яку заведено перед двома роками при Медичній Колегії стейту Вирджінія. Недавні досвіди виказували, що антабюз треба вживати осторожно, бо він може бути теж і шкідливий. Звітник стверджує, що на 125 випадків у його клініці він завважав додатні результати і прийшов до висновку, що цей лік не є шкідливий для здоровя. Його привезено в 1948 р. з Данії і він показався прилатним в Америці. Інші фахівці звітували про свої спостереження над антабюзом при лікуванні молоді і старших. Вони завважали, що найбільшу прислугу робить цей лік особам у віці між 40 і 50 роком.

Окремо застановлялися психіятри над „сироваткою правди". Три лікарі з університету Єйль звітували про вислід своїх студій і завважали, що особи, які намагаються дуже звертати увагу на себе, мають більше успіху в неправді, ніж інші брехуни. Про невротиків вони говорять, що це „невдачні брехуни". Брехливі невротики не вміють втриматися при неправді, якщо дати їм зажити такого ліку, як „содіюм амиталь".

Багато часу присвятили психіятри дослідам над статевими (половими) недугами, чи „збоченнями". Про статеві проступки не тільки серед молоді, але й серед старших звідомляють тепер з різних сторін країни. Загально пишеться про „статеві злочини". Учасники, зїзду психіятрів ствердили, що лікарська допомога є багато успішніша в викорінюванні таких злочинів, ніж тюрма. Звіт про це склали психіятри зі шпиталю св. Єлисавети у Вашингтоні, а це: д-р Бернард Крувант, д-р Милтон Мелцер і д-р Ф. Тарталіяно. Вони прийшли до висновку, що статеві проступки є вислідом психічної недуги і тому їх належить лікувати по шпиталях, а не тюремною карою.

Незалежно від вислідів студій над ментальним здоровям, ведених психіятрами, розглядають загальну ментальну недугу, звану „схізофренія", теж і спостерегачі політичних відносин. Так напр. кореспонденти, які перебувають довгий час у Вашингтоні, приходять до висновку, що напруження між Заходом і Сходом дало притоку до поширення схізофренії між усім американським загалом. Схізофренія — це недуга, яка виявляється поділом ума на дві частині; Людина знає, що щось є зле, але не вірить, що цьому можна зарадити. Таке міркування призвело американське населення до свого роду задурманення, коли воно розбирає відношення Америки до Совєтів. Кореспондент щоденника Ню Йорк Гералд Трибюн, Марк Соливан, твердить що Совєти знають про схізофренічне наставлення американського населення і тому навмисно придумують такі пакости, щоб ще більше поширити схізофренію в Америриці, доки не назріє для них пора „вилікувати" американців від ментального роздвоєння, очевидно — на свій лад.

Б. Козловський.

ДУША АМЕРИКИ

(Думки в нюйорському експресі).

Срібною ящіркою біжить вдовж величного Гудсону нюйорський експрес. Швидкий, але рівний, спокійний рух заколисує думки. Хто силкується читати, куняючи над часописом, а хто й міцно заплющив вже очі. Здогадуюсь: здебільшого бизнесмени, втомлені нюйорською клопітною біганиною. Тепер повертаються мабуть до своїх домівок. Лише не ті двоє: чорнявий, присадкуватий, середнього віку і поруч з ним — старший, худорлявий, сивуватий. Якісь неначе приношені, непевні в собі і зажурені... Нові імігранти? Чи часом не наші?... Мовчки дивляться у вікно на олив'яні брижі широченної ріки, на помережані лісом сизі гори за нею, на якихсь незнайомих птахів на ближчому кам'янистому березі. І раптом по-українськи:

— Ніби й гарно часом, та всеж не те. Ні тобі хутірка, ні широких ланів з квітучою гречкою, ні отих плавнів, як у нас на Херсонщині... Немає душі...

Це той, чорнявий, сивуватому. Не відриваючи погляду від далеких затуманених гір співчутливо киває на відповідь головою сивуватий:

— Так, так! Маете рацію... Немає душі... Ні в природі, ні в людях... Не те, що у нас...

М'яке токотіння коліс приглушує їх притихшені голоси. Схоплюю лише окремі уривки:

— Неначе машини... скрізь лище бизнес, гонитва за доляром... нема традицій... в усьому стандарт... такі чудернацькі звичаї... два місяці тут (це каже чорнявий), не звикну ніяк... — Ви хоч не так давно на скитальщині (це мову урвав йому сивуватий)... я 30 років... у Франції, в Німеччині, в Чехії жив.... Сумував і там за Україною... проте... Европа, щось спільного є... затишність... романтика в отих піснях, квітах, вежах...

Та тут сполошились, схопившись за валізки: оце зараз і висідати. За кілька хвилин бачив їх уже в спини на залюдненому 'пероні якоїсь великої станції. Непевними кроками поволі просуваючись крізь гомінкий натовп, вони тулились один до одного, немов кожен шукаючи в своєму товариші захисту в цьому чужому їм світі. А я, дивлячись їм услід, думав: я знаю, такі далеко не всі, але такі є, і хай це в них тимчасове, від першого приголомшення, — цього не повинно бути! І так захотілося наздогнати їх, покласти їм руки на плечі й сказати:

Друзі! Це добре, що ви й крізь бурю великого лихоліття, зуміли пронести й принести сюди, мов священний вогонь, свою любов до рідного краю, не розгубивши її в своїх довгих тяжких мандрах. Плекайте її, але не забувайте й того, що вона стає коштовним скарбом і для вас самих і для батьківщини тільки тоді, коли надає душі крила, а не лягає на неї важким каменем, коли запалює її творчою радістю, а не сповиває сумом незадоволення і відчуженості. Любіть свою батьківщину, але не міряйте інших країн її міркою, бо кожна з них має власні, традиції, історію, особливості. Зумійте ж бачити, розуміти й шанувати свою нову батьківщину такою, якою вона є, бо іншою вона бути не може. І бійтеся тих упереджень і узагальнень, які так легко полонять людський розум і яких зокрема так багато в Европі щодо Америки. Бійтесь їх особливо тому, що, допіру ступивши на землю американську, не знаючи як слід її мови, стоячи осторонь її багатогранного життя, ви не можете бути їй суддями. На величезних просторах ЗДА, від пальмових гаїв Флориди до крижаних пустель Аляски, ви знайдете не тільки оті „херсонські" степи й плавні, а й людей найрізноманітніших гатунків. І це тим більше, що ЗДА — це найповніший в світі конгльомерат народностей, де нащадки давніх переселенців із Західної Европи хоч і забарвлені більш-менш єдиним „американським" кольоритом, але решта створює досить різнобарвну своєю вдачею і звичаями національну мозаїку.

В кожній країні є різні люди, але в жадній нема тої статистики, що могла б визначити, де саме є більше людей грошолюбних або безкорисних, егоїстів або альтруїстів, злих або добрих. Нехай ота гонитва за доляром є справді досить характеристичною для широких мас американської людности. Та хіба цим самим не заражені в масі й французи і німці і чехи? І якщо в ЗДА це досить природне людське прагнення мабуть особливо впадає вам в око, то чи не тому, що завдяки солідній купівельній спроможності доляра, високій реальній заробітній платі й багатству внутрішнього ринку, тобто якраз економічним перевагам ЗДА, це прагнення концентрується, кристалізується у американців в гонитві саме за доляром, а не розпорошується, часом непомітно, в різних напрямах, як у европейців? Та й хіба всі тут, крім голосу свого тіла й холодного розуму, не чують і голосу непідкупної, теплої людської душі? Хіба всі вони цілком в полоні отих бизнесів і долярів? Який „бизнес" спонукав, наприклад, молоду й гарну кіноартистку Тавненд зрікатись блискучої карієри голівудської кінозірки, щоб стати християнським проповідником-місіонером? Чи має вона душу, чи ні?! Або яких долярів шукав молодий батько трьох дітей Гефні у крижаній воді каналу, куди він не вагаючись кинувся, щоб врятувати невідомого йому чоловіка, що тонув, упавши з мосту? Чи має і він душу, чи ні?! Скажете: „одиниці"? Але таких прикладів можна навести багато. Та ось вам і інші. 10-літня дівчинка, якій мали ампутувати руку, просила помолитись за неї, і в усіх геть церквах цілої її округи відчитано спеціяльні молитви за неї і щодня до хворої з усіх кінців ЗДА линули сотні співчутливих листів та телеграм і дарунків. А хіба не показовим є те, що ніде, як в ЗДА, нема стількох релігійних, добродійних та допомогових організацій з діяльністю часом світового маштабу, де люди безкорисно працюють, щоб полегшити долю тих, хто страждає! А скільки колишніх ДП можуть розповісти про сердечне прийняття, численні подарунки, допомогу в підшуканні праці й приміщення, які вони знайшли у „чужих", незнайомих їм доти американців? Та й хіба не красномовним є самий факт, що ЗДА перші широко відчинили свою браму для ДП і, як щось небувале в історії, безкоштовно вивезли їх з Европи тільки тому, що вони не хотіли стати жертвами большевицької сваволі?! Чи має ж Америка душу, чи ні?

Не забувайте й того, що історичний поступ Европи і Америки відбувався неоднаковими шляхами. Тим часом як Европа від багатьох віків жила, сказати б, „на всьому готовому", від покоління до покоління перебираючи спадщину культурних і матеріяльних скарбів, Колюмб відкрив лише голу американську землю. Америку, як ви бачите її нині, історично недавно ще, під стрілами індіян, почали будувати, тяжкою кривавою працею відвойовуючи від багон і лісів кожний свій крок, оті завзяті, героїчні її піонири. Їх жертовна праця не скінчена й досі. І нині ще десь в безживних пустелях Нової Мексіки чи Тексасу, в кам'яних міжгір'ях Сієрри-Невади або в крижаних нетрях Аляски глухо триває ця повсякденна, повільна й непомітна, але запекла й безупинна, тяжка й небезпечна боротьба з природою за Америку. Згадуйте все це, дивлячись з вікон цього срібного експресу на високі фабричні димарі, потужні елеватори, сталеві мости, асфальтові шляхи, що миготять перед вашими очима. Думайте й про те, що поміж цих відгодованих, добре зодягнених „бизнесменів", що сидять поруч вас у вагоні, можуть бути й такі, чиї матері, прибувши сюди з Европи 40-50 років тому, мусіли мешкати ще в хатинах, де крізь стелю просівався дощ, мусіли тяжко працювати вдень, а вночі прати й латати білизну оцих самих дітей...

Ось де коріння того реалізму, тої працьовитости й ощадливости, що є справді такими характеристичними для більшости американців. Їм бракує тих романтичних традицій, які від давніх віків успадкувала стара Европа, але в них є та міцна традиція трудового життя, якою освячений і „День Подяки" — їхне найбільше національне свято. І якщо в цій традиції чути голос американського розуму, то хіба не голос американської душі чути в іншій національній традиції „країни великого Вашингтона" — традиції тої свободи й терпимости, якими просякнуті тут і політичне, і громадське, і особисте життя?! Вам не подобається американський лад життя? Та вас ніхто ж не приневолює так жити! Живіть на свою у-

(Докінчення на стор. 3-ій)

Лев Ясінчук

ВИЗВОЛЬНИКИ

(Уривок з повісти: „Данина Молохові")

13)

— Чую. Нічо, приборкають, приборкають і там, — протяжно, немов з нехіттю промовив Судима до стелі, не відвертаючи голови.

— Який то у вас „цвітний" костюм; у вас „кохаються" в таких костюмах? — оглядали Левчука від стіп до голови.

— А що це у вас за чемоданчик...

— Бувалий, з'їздив доволі світу — по Европі, по Америці...

Всім приявним поширилися очі, а Судима аж сів на ліжку.

— З вами був в Америці?

— Сам же не їхав; зо мною.

— Так ви там були? Розказуйте.

І Левчук розказував усячину до пізної ночі, замовчуючи про те, як до нього відносилися українські більшовики в Америці. Втомлений — перестав говорити. Вже дрімав і ще чув, як співмешканці обмінювались деякими коментарями з розказів нового товариша.

Лекції курсів проходили в школі при Пушкінській вулиці й тягнулися до 9. години вечора. Щойно тоді треба було ходити по багатьох ресторанах, щоб з'їсти вечеру. Але, звичайно, на входових дверях висіла табличка з повідомленням „тільки для делеґатів" і курсанти обмежувалися на шклянці чаю й бублику (коли ще був зайвий) в якомусь підленькому шиночку, де приходили бідно одягнені, перемерзлі робітники й сидячи в шапках сербали гарячий чай та гріли руки до шклянки.

Раз у тиждень ходили курсанти до визначеної (за кожний раз іншої) школи слухати лекцій, щоб відтак на довгих конференціях їх всебічно оцінювати.

Того року була зима в Києві дуже люта. Снігу впало стільки, що, як казали кияни — від двадцяти років такого не пам'ятають. По обох боках прочищених вулиць тягнулися безперивні вали снігу, висотою аж до другого поверху камениць. Щоб бути в школі перед восьмою годиною, мусіли курсанти досвіта вставати й перші робити сліди через „собачівку" своїми ногами, бо трамваї довший час не ходили.

Левчук завжди постановляв собі нічого не говорити на конференціях, щоб може чимось необачним не наставити проти себе київських учителів. Але часто так траплялося, що вже всі набалакалися, критикували одне че друге, а суттєвої доброї, чи лихої сторінки ніхто не заторкнув. Тоді Левчук голосився на кінці й висловлював свої замітки, — під оплески всіх зібраних, що немов підносило значення... Львова. Лекції були в загальному дуже добре переведені, як під методичним так і научним оглядом. Всюди було дотепно втягнене комуністичне вчення. Але... треба було конечно шукати „недоліків". Слухаючи тих лекцій, Левчук нераз завдавав собі питання, чи львівські вчителі польських шкіл зможуть вжитися в таку систему й вимогу.

Неділя була вільна від зайнять. Тоді Левчук ходив вулицями Києва, оглядав і пригадував колишню столицю. Мабуть це не упередження — думав, — але таки місто інакше. Немає колишнього чару. Тепер уже не було б такого серба, що готов би віддати не то цілу Сербію, але якусь її частину за Київ, як це колись у захопленні сказав сербський король Александер, дивлячись з Купецького Саду на Поділ. Тепер і вид не такий; нема й Братського манастиря. Натомість у „саді" стоїть, як кажуть кияни, — „монументальна" будівля „динамо", що своїм тяжким стилем ніяк не гармонізує з теперішнім бароковим Київом так, як некорисно зливаються дві інші будівлі з граніту біля театру ім. І. Франка. „Хрещатик", головна артерія міста, колись з бульваром та обстановкою повною поезії, тепер гладка асфальтована вулиця й по ній шмигають тролейбуси аж до площі з чорною торговлею, де за солені гроші можна з-під поли всьо купити, чого нема в крамницях. А коло крамниць кільометрові хвости людей — притулених один до одного: ждуть, щоб щонебудь купити. Тільки синя шапка Ен-Ка-Ве-Диста, або орден на грудях, чи хоч би червоний квиток „депутата" дають право ввійти до крамниці поза чергою.

Відома вулиця Фундуклеївська, що нею Левчук колись ходив зі своєї гостинниці на Бесарабці до „Українського Клубу" при Володимирській вулиці, тепер має почесне ім'я „Леніна". Вона зачинається дев'ятьповерховим новим „універмагом", щойно в неділю відкритим, при чому вже першого дня завалилася внутрі балюстрада, а кінчиться музеєм Леніна. З колишнього „Клубу" нема ані духу, як і з української книгарні, що була в сусідстві. Софійська площа, з прегарним золотоверхим собором, сумно стоїть опустіла, а після велитенського Михайлівського монастиря й церкви св. Андрія, що її сині бані колись зливалися з небесною копулою, нема навіть румовищ. В Печерській Лаврі, що до неї Левчук їхав колись на Богородичен празник аж з Ялти, тепер музей завжди закритий і — краще не забагати йти туди; вже лучше музей Леніна.

— Як же вам подобався Київ? — Бачили „Динамо"? — питали вечором товариші Левчука.

— Гарний; має кілька могутніх будівель, — сухо з'ясовував Левчук враження від теперішнього Києва. А в дусі кінчив відповідь: за виїмком кількох будівель, що до нього так надаються як квітка до кожуха, залишився Київ той, що був, тільки постарівся, змиршавів, збуденнів і збіднів. Краще вже було більшовикам розбудувати Харків, ближче російської межі, ніж це зборище українських національних пам'яток...

(Дальше буде).

Мирослав Прокоп.

Російські народні маси в майбутній війні

II.

Як відомо, одним з більших обманів, що їх проповідує московський большевизм — це начебто здійснена ним ідея „дружби народів", звичайно, з найстаршим братом, тобто російським народом у проводі. Що ця „дружба" означає на практиці насильну русифікацію і поневолення підбитих народів, про те не приходиться говорити. При тому большевики, як типові російські імперіялісти, зумисна розпалюють шовіністичні пристрасті росіян на те, щоб зробити з них передову сторожу і реалізатора своїх імперіялістичних цілей. Треба зазначити, що таким вдячним знаряддям свого проводу росіяни часто в історії були.

Тим не менше визвольна боротьба поневолених народів в СССР ведеться передусім проти московського імперіялістичного центру. Безперечно, щоденне життя творить там багато прикладів боротьби проти росіщини взагалі, але це не зміняє основної настанови напрямної боротьби проти імперіялістичної верхівки Росії. Якщо йдеться про український визвольний рух, то ця напрямна в ньому стисло проведена. Від давна вже УПА проповідує вимогу незалежної, неімперіялістичної держави також для російського народу на його етнографічній території. Така постановка є консеквентним постулятом в звязку з гаслом УПА про свободу народів і людини.

Висуваючи такі гасла, український визвольний рух не ділить росіян на „добрих" і „злих" і не потапає в неоправданих надіях. Але неоправданим також було б в Україні або тут підкріплювати посередньо позиції російських шовіністів і імперіялістів, визнаючи їх власне за репрезентантів інтересів російського народу. Проф. Чубатий має рацію, коли твердить, що росіяни Сталіна воювати не будуть, в розумінні, що вони не стануть провідною силою, яка може завалити російський імперіялістичний центр. Це можуть зробити тільки народи поневолені. Але з другого боку це ніяк не значить, що правильним ставленням справи народами поневоленими і заходом, російські народні маси не можуть бути невтралізованими в майбутній війні. За їх невтралізування не мусить однак захід платити жертвуванням їм поневолених народів в новій російській імперії, як це намагаються представити російські еміґранти.

Коли постановку українського визвольного руху в Україні перенести на захід, то треба сказати, що перед Америкою і іншими західними державами не стоїть проблема ставки на поневолені народи або російський нарід, але радше проблема ставки на поневолені неросійські народи СССР і на нарід російський. Друга альтернатива — це ставка на російських імперіялістів.

Коли прийняти в основу такі засновки, завданням закордонних акцій поневолених народів не було б ставити перед заходом можливости небезпеки його боротьби проти російського народу, бо на це він не піде, але радше вказувати на конечність визволення також російського народу від всіх його імперіялістичних верхівок. Така постановка вимагає очевидно широкої розрібки у відношенні до всіх справ в існуючій проблемі ідеологічної боротьби між демократичним заходом і тоталітарно-імперіялістичним московським сходом. На таку розрібку повинен захід, в першу чергу, Америка здобутися, консеквентно проводячи лінію боротьби проти всіх форм московського імперіялізму. Тоді напр. в таких інституціях як „Голос Америки" не могло б бути місця на якесь возвеличування Іванів Грозних не тільки в українській мові, але також в мові російській. Пригадаймо, що в час минулої війни, західні радієві авдиції призначені для німців атакували не тільки імперіялізм Гітлера, але також Бісмарка і Фридриха Великого. Наводимо цей приклад як доказ, що така політика у відношенні до якогось народу заходові не чужа, і що тому для постановки, що її в російському питанні прийняв український визвольний рух, повинно бути також на заході зрозуміння. В такій постановці не можна буде говорити про однозгідність російських національних інтересів з інтересами сталінської імперіялістичної верхівки, чи з інтересами такої ж еміґраційної верхівки, бо інтереси нації — це передусім незалежний розвиток її членів а не поневолювання інших народів. А для незалежного розвитку російської нації доволі в неї власних ресурсів і нічого шукати їй за ними в Україні, Білорусі чи Литві.

Можна тут завважити, що, на жаль, немає сьогодні російських політичних кругів, що хотіли б ці правди визнати та що всі прагнуть до імперіялістичної Росії. Це слушно. Але тим не менше, це не стояло б на перешкоді заходові, в імя гасла свободи народів, протиставлятися таким вимогам російської верхівки, хоч би тому, що такі російські претенсії, евентуально піддержані заходом, наразили б його на катастрофічні консеквенції, бо підняли б проти нього поневолені народи. В той самий час піддержка поневолених народів заходом, головно Америкою, ніяк не означає війни з російським народом. Раз тому, що ставка на поневолені народи — це також ставка на російський нарід в розумінні гасла його повного національного і соціяльного визволення на його власній території. А друге, ризиковним було б твердити, що російські солдати будуть напевно при всіх умовах захищати Сталіна чи його фактичних імперіялістичних спільників з-поміж російської еміґрації. 1941 рік повчає би про щось друге. Тоді масово здавались в полон не тільки представники поневолених народів. Між ними були і росіяни. Це діялось тоді, коли гітлерівська Німеччина взагалі якихось визвольних гасел не видвигнула. Водночас це діялось також тоді, коли на еміґрації Керенські, ніби вороги Сталіна, складали заяви про те, що кращий поганий диктатор чим розподіл імперії. Російські солдати, що йшли в полон, не були в той час мабуть такими ентузіястичними оборонцями російської тюрми народів.

З другого боку простадільська мобілізація почала мати успіх серед солдатів щойно в результаті гітлерівських звірств над полоненими. Також припустити, щоб при видвигненні Америкою гасел свободи народів на їх національних територіях, російські солдати, навіть тоді, коли весь апарат терору в СССР ламатиметься, боролися проти Америки (і, додаймо, проти поневолених народів СССР) тільки тому, що Київ, Львів, чи Мінськ, або Вильно не будуть більше належати до Росії. Це тим більше мало правдоподібне, що евентуальний зовнішний конфлікт, принесе нові могутні революційні хвилі внутрі СССР, серед яких навіть поліційному апаратові терору буде важко вдержатися проти ворожого населення, а не то пересічному солдатові. Це підтвердять ті, хто бачив розвал большевицької адміністрації в перших днях минулої війни на сході на всій західній, центральній та східній Україні.

У висновках треба ствердити: Основним завданням політичних еміґрацій поневолених народів мусить бути зеднати захід для концепції розвалу російської імперії шляхом боротьби народів заходу та поневолених народів підбольшевицького сходу проти антинародного тоталітарного большевицько-московського імперіялізму, під гаслами свободи народів і людини. Треба змагати до того, щоб таку програму прийняла зокрема Америка, як країна з величезною традицією боротьби за свободу одиниці та спільноти. Згідно з принципами голошеної тепер тотальної дипломатії, при якій весь нарід повинен бути втягнений в оборону проти большевизму, активна зовнішня політика такої потуги як Злучені Держави мала б бути ведена зарівно в площині боротьби проти імперіялізму Кремля, що поцеволює десятки народів як також проти тоталітарної імперіялістичної диктатури, що зробила з найчисленнішого народу СССР, тобто народу російського вигідне знаряддя своєї політики безперервної агресії. Відповідно до таких негативних цілей, позитивним їх відзвучником повинна б бути допомога народам поневоленим на шляху до визволення від московського імперіялістичного центру, як також допомога російському народові влаштувати своє життя свобідно від всіх власних „пруських" клік, на принципах внутрішньої демократії та респекту до інших народів, очевидно, на російській національній території.

Така постанова більше, як усі атомові бомби, була б гарантом остаточної перемоги над большевицько-російським імперіялізмом. Бо проти могутньої ідеї національного і соціяльного визволення на сході Европи, як і в підбольшевицькій Азії, ідеї, визнаної до того ще західним демократичним світом, жадна реакційна імперіялістична система на сході, опертися не зможе.

В тому аспекті ясними стають вимоги, що стоять перед відповідальними українськими чинниками поза рідними землями, зокрема перед українсько-американськими чинниками, по лінії мобілізації заходу до боротьби проти всіх форм російського імперіялізму, незалежно і проти всіх сугестій, що їх тому західному світові піддають російські еміґраційні імперіялістичні круги. Провідною революційною силою в боротьбі світу проти Москви стануть поневолені народи, а не російський нарід. Але з другого боку — як признає також проф. Чубатий — „немає ідеалістичного клича, що запалив би їх (росіян — МП.) боронити Сталіна". Якщо так, тоді правильним буде не ставити захід перед дилему: або поневолені народи або російський нарід, бо такого він боїться, але вказати йому, що шлях до перемоги над большевизмом веде крізь розуму політичну постановку, яка включить в собі ідею свободи для всіх народів СССР, але проти всіх мастей російських імперіялістів.

(Кінець).

ДУША АМЕРИКИ

(Докінчення зі стор. 2-гої).

подобу, не накидаючи лише й свого ладу життя іншим. Вам не подобається американський „стандарт"? Проте, чи не йому саме як базі масового, дешевого фабричного виробництва повинна завдячувати головно американська людність свій високий життєвий рівень?! Не створюйте великих проблем і з усього того зовнішнього, неістотного, що декому з вас може бути не до вподоби, але що має під собою свої історично-побутові підвалини, і навчіться приймати речі такими, якими вони є.

І не оглядайтеся раз-у-раз на далекі береги з журливою мрією про покинуту на них „затишну" Европу. Такої Европи там не знайти. Дві світові війни й дві криваві диктатури — Гітлера й Сталіна — обернули її на духову пустку, а то й матеріяльне кладовище. Її романтичні вежі зруйновано, її квіти розтоптано, її мельодійні пісні заглушено погрозами й стогоном. Німеччина Канта й Фіхте, Гетте й Шіллера, Бетховена й Вагнера стала Німеччиною Гітлера й Гімлера — країною концентраків, газових камер, середньовічних гет. Вселюдський світич культури ще в минулому віці, Европа неспроможна вже породити хоч би одного духового провідника. Недавній мозок світу, вона змогла ідеологічно протиставити вовчим комунізмові тільки занепадницьку філософію екзистенціялізму з його безвідраднім, розпачливим песимізмом, нігілізмом і атеїзмом. Мара тоталітаризму — чи то брунатного, чи червоного — блукає в пророче провіщених Шпенґлером присмерках конаючої Европи. Европа гине. Її духове відродження залежить від неї самої, але вона насамперед потребує фізичного порятунку, який може принести їй тільки Америка. І вона з надією дивиться за океан.

Отож на згадку про те визволення із страху й нужди, яке дала вам гостинна Америка, з подякою і пошаною вклоніться своїй новій батьківщині і, відкинувши упередження, вдихайте в себе на повні груди її вільне цілюще повітря, черпайте з нього сили творчого завзяття і несіть хай малі свої лепти на велику справу порятунку й визволення Европи, отже й свого рідного краю. І тоді вам не буде вже все тут „чуже", ви знайдете душу Америки і замість тужливої самітности відчуєте в серці у себе ту радість вільного і творчого життя, без якої так тяжко вам на чужині.

Конвенція ветеринарних лікарів

Ніхто з нас „старих" навіть не думав, що в Шікаго може колись відбутися конвенція українських ветеринарних лікарів. А таке було в неділю 30. квітня. Як би не загально-світова повоєнна катастрофа й перемога червоного царя на сході Европи, — така конвенція могла б відбутися у Львові, Києві, Ужгороді, Чернівцях, чи в якім іншім місті України. Темою нарад були б тоді зовсім інші речі ніж ті, які обговорювано в Шікаго, себто, як примінитися до обставин нової батьківщини, як себе злегалізувати, як і де дістати працю.

Шікаго стало тепер осідком Централі українських вет. лікарів з різних причин. Поперше, тут сконцентрована найбільша м'ясна індустрія світу великої чвірки (Свіфт, Армор, Видсон, і Дарлінг); подруге, тут міститься Центральна Організація Американських Вет. Лікарів. До того тут опинилося найбільше число українських лікарів того фаху.

Конвенцію скликала місцева філія матірного товариства О. У. В. Л. з осідком в Мюнхені. Голова філії доц. д-р Барановський пояснив на вступі, що всі агенди матірного товариства переноситься до Шікаго й що тому тут скликано конвенцію для вибору президії, яка має вести дальше працю організації. Він ствердив, що під теперішню пору на терені Злучених Держав знаходиться 60 вет. лікарів в більших або менших скупченнях. Є їх найбільше в Шікаго, а далі в таких містах, як Омага, Канзас, Филадельфія, Ню Гейвен, Дітройт, Піннеаполіс, Сан Франціско. Шікаговська Централя нав'яже контакт з Канадою і країнами Південної Америки в цілі реєстру всіх українських вет. лікарів та можливости праці по фаху в тих країнах.

Д-р Барановський ствердив дальше, що більшість українських ветеринарів не працює по фаху. Був час, де всі завидували ветеринарам, як людям, що по прибуттю до Америки ставали до праці по фаху. Та відносини змінилися. Всіх ветеринарів, що працювали при інспекції м'яса при різних худоби, звільнено з бюджетових причин міністерства рільництва.

Друга більша група, яка працює при інспекції дробу і при виробі консерв, задержала свої заняття, бо підлягає державній системі „сивил сервіс". Є ще окремі випадки, де наші ветеринарі працюють в лічницях (псів і котів), при виробі сироватки до щіплення, при міських різнях, чи стейтових департаментах рільництва. Усе залежить від щастя. Нема якихось сталих правил, як можна дістатися на працю по фаху, Організація плянує авдієнцію в Організації американських вет. лікарів, щоби засягнути вичерпних інформацій в різних справах, про які буде мова.

З черги здавали звіт секр. Д-р Сениця, касієр д-р Вірщук і іменем контрольної комісії д-р Білецький. Від організації „Самопоміч" витав з'їзд інж. Сем'янчук, від Н. Т. Ш. д-р І. Витанович, а від У. Н. Союзу і У. Н. Комітету підписаний. — Були ще письменні привіти від поодиноких членів організації з різних місць Америки. Нарадами проводив д-р Цегельський з Филаделфії, а секретарювали д-р Мельник і д-р Б'ялий.

Степан Куропась

Соціяльне забезпечення дітей

Коли діти лишилися сиротами і нема кому їх утримувати, або коли їх рідні не в силі забезпечити їх, то що треба робити, щоб діти не були в злиднях? До 1935 року це була проблема виключно для стейтових та льокальних допомогових організацій, або для приватної добродійности. Але в 1935 році, після довгих дебатів, Конгрес ухвалив Акт Соціяльного забезпечення, згідно з яким федеральний уряд, так само як і стейти, несе відповідальність за допомогу потребуючим дітям і за забезпечення певного майбутнього для них.

Акт соціяльного Забезпечення передбачує допомогу дітям у трьох напрямках і батьки повинні знати, в який саме спосіб зможуть діти дістати допомогу, якщо дійсно прийде гостра потреба.

Поперше, забезпечення старших людей і допомога членам родини померлих робітників здійснюється безпосередньо федеральним урядом. Допомога в двох інших напрямках — допомога дітям, що мають батьків і допомога хворим дітям здійснюється через стейти, хоч вони й дістають на це кошти від федерального уряду.

Багато людей, знаючи про забезпечення старших робітників і допомогу членам родин померлих, думають, що найбільше значення має перше, не звертаючи належної уваги на другий пункт. А проте, гроші, що збираються від робітників та службовців до фонду забезпечення, також призначені на допомогу родинам, в разі смерти робітника **до того часу,** поки він ще не покинув праці, як старий. Якщо застрахований робітник умирає, то його діти, молодші 18 років та вдова повинні дістати допомогу. Якщо застрахований робітник досягне 65 років — вік усталений Актом Соціяльного Забезпечення, як вік коли людина кидає працю через старість — то його діти, молодші 18 років теж дістають допомогу. Зараз біля 600.000 дітей дістають допомогу, бо їх батьки або померли, або старші 65 років. Якщо застрахований робітник помре, або досягне 65 років, то треба негайно звернутися до **Льокального Уряду Соціяльного Забезпечення,** щоб дістати належну допомогу.

Друга частина програми — то є допомога дітям, які хоч мають батьків, але недостатню

(Докінчення на стор. 4-тій)

НАУКОВА ЛІКАРСЬКА КОНФЕРЕНЦІЯ

Для оживлення діяльности своїх членів недавно засноване в Ню Йорку Українське Лікарське Товариство підготовило наукову конференцію, яка відбудеться в суботу 13. травня в год. 3.30 попол., в приміщенні Об'єднання б. Вояків-Українців у Ню Йорку 101 Евеню А (1-й поверх). На конференції виголосять свої доповіді: д-р І. Сміт на тему „Пеніцилина в хірургії" та д-р Т. Воробець: „Нові методи лікування туберкульози". Актуальність порушуваних тем повинна зацікавити не лише увесь загал лікарів, а й інших науковців, зокрема природників. По виголошенні доповідей відбудеться наукова дискусія.

ЗАКІНЧИВСЯ ЗАЛІЗНИЧНИЙ СТРАЙК У ФІНЛЯНДІЇ

Гельсінки, 8 травня.— Карль Фаґерґольм, колишній премієр Фінляндії, що тепер посередничав в полагодженні страйку державних залізничників, повідомив про закінчення страйку, як' уряд погодився представити парляментові домагання 30% пенсійної підвишки.

ПЕРЕДКОНВЕНЦІЙНІ ПРОЄКТИ

НЮ ГЕЙВЕН, Конн.

Т-во „Любов", від. 370 У. Н. Союзу на своїх зборах дня 16. квітня ц. р., ухвалило такі проєкти на 22-гу Конвенцію У. Н. Союзу:

1. — Щоби конвенційні Комісії не побирали подвійної платні, а ті гроші обернути на „Свободу"; ми висилаємо делеґатів, щоби помогли Союзові, а не обтяжувати його.

2. — Щоби уряд здав звіт у такім порядку: — Головний Предсідник, Головний Секретар і Головний Касієр; від радних один звіт і від Контрольної Комісії один. Це заощадить часу на інші справи.

3. — Точку тринадцяту в конвенційній програмі перенести зараз по звітах. При кінці неодин делеґат має добрі думки для добра Союзу, та не має як сказати, бо позабирають платню і виїжджають додому.

4. — Невилічимо хорих членів увільнити від вкладок, та дати відділові більше довіря, щоби такий член не потребував щороку лікарських посвідчень.

5. — Членам, що перейшли зі старого роду обезпечення на новий і які мають 65 літ, дати опуст 4 вкладки річно і побільшити дивіденди членам.

6. — Зменшити Контрольну Комісію з п'ятьох членів на три.

7. — Радних зменшити до 9, а організаторів включити до Головного Уряду в характері радних.

8. — Головних урядовців вибирати по одному з кожного стейту.

9. — Видати грамоти до 65 року як для чоловіків так і для жінок.

10. — Принимати членів без лікаря на дол. 1000 до 40 років а на дол. 500 до 45 років.

11. — Перенести осідок У.Н. Союзу до Ню Йорку, та щоби Конвенції відбувалися у власному домі. Це заощадить Союзові зайвих видатків.

За уряд:
Петро Воляник, делеґат,
Кароль Стасюк, делеґат,
К. Марущак, секретар.

ЧИТАЙТЕ УКРАЇНСЬКІ КНИЖКИ І ГАЗЕТИ, БО ЧАСТЕ ЧИТАННЯ ВЕДЕ ДО ПРОСВІТИ, А ПРОСВІТА—ЦЕ СИЛА

Професійні оголошення

ПОШУКУВАННЯ

Пошукую Василя Гасичак і Марію Митращак по першім чоловікови — одружилася вдруге за вдівця, котрого імя мені невідоме. Мають перебувати в Cleveland, O. Хтоби про них знав, або вони самі, прошу зголоситись на адресу.
MICHAEL KOHUT
Orchard St., Glastonbury, Conn

Пошукую своїх приятелів НИКОЛУ І МАРІЮ ФИЛИК з Косова остано у Регенсбурзі, а тепер в Америці. Також пошукую ОСИПА і ЮСТИНУ КУПБІДА із Букачівец. Подайте свою адресу, важна справа для Вас.
РУДОЛЬФ БОГАЧ
1323 CORTEZ STREET
CHICAGO, ILL.

БИЗНЕСОВІ НАГОДИ РЕАЛЬНОСТИ

Нові іміґранти

Українці, що приїхали старанням ЗУАДКомітету кораблем „Дженерал Мюір" до порту в Ню Йорку дня 8 травня:

Михайлів Анна; Блауцяк Стефанія, Романа-Уляна; Чекаловський Василь, Анна, Ярослав; Добровольський Мирон; Древняк Степан; Грицик Василь; Луцишин Мирон; Макогон Григорій, Осипа; Окопний Ілія, Марія; Осадчук Іван; Палічук Сава, Вероніка, Павлина, Григорій; Романюк Варвара; Саєнко Анна, Григорій, Теодор, Григорій; Сим Осип, Юлія; Сліпко-Сим Анна; Бахур Микола, Марта, Володимир, Анатолій; Данило Василь, Любов, Андрій; Дунец Микола; Годун Іван; Голик Павло; Гриневич Стефанія; Ілевич Микола, Ольга; Яворський Василь; Калічинський Павло, Ольга, Юрко; Крижанівський Петро; Кухарук Ілько, Марія; Кукос Григорій, Євдокія; Лепак Христина; Мельник Степан; Мотрич Анна, Дмитро, Іван, Лідія; Парохоняк Яків, Олена, Ярослава; Семків Богдан, Марія, Надія; Соловій Василь, Тереса; Щербаненко Микола, Параска, Надія; Звадюк Олег, Антонія; Рудницький Теофіль, Лідія; Ханашівська Катерина; Федун Іван, Розалія, Степан, Ольга; Соккур Євген, Ніна; Пастух Юстин, Євгенія, Любов, Тамара.

СОЦІЯЛНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДІТЕЙ

(Докінчення зо сторони 3-тої)

забезпечені. Вони мають дістати так звану „громадську допомогу", за одержанням якої треба звертатися до відділу соціяльної опіки того каунті, в якому проживають діти.

Нарешті хворі і гостро потребуючі діти мають звертатися до відділів соціяльної опіки та здоров'я в громадах де вони проживають. Через ці відділи уділяє свою допомогу Американське Бюро Допомоги Дітям, яке спеціяльно допомагає дітям-інвалідам, дітям, що не мають достатнього догляду та взагалі матерям з немовлятами. Конґрес ухвалив давати цьому бюрові щороку 22 мільйони долярів на таку допомогу.

Щоб дістати повну інформацію про допомогу, яку можуть дістати Ваші діти, згідно з Актом Соціяльного Забезпечення, напишіть на таку адресу: — Federal Security Agency, Washington 25, D-C і просіть прислати Вам безплатну книжечку: „Social Security for Children".

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ У. Н. СОЮЗУ!

СОВЄТСЬКА САМОХВАЛЬБА ПРО „ВИГРАНУ ВІЙНУ"

Лондон, 9. травня. — Московська радіовисильня передала вчора поздоровлення совєтських військових командантів для поодиноких збройних сил в п'яту річницю перемоги над Німеччиною. В денних наказах маршала Васілевського до армії і адмірала Юнашева до фльоти говориться виключно про „совєтську перемогу" над Німеччиною, ані словом не згадуючи про західних аліянтів.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗУ

РАЧЕСТЕР, Н. Й. — Місячні збори Тов. Запорозька Січ, від. 367, відбудуться в неділю, 14. травня, у церковній салі в годині 1:30 пополудні. — Чи ви знаєте хто є вашим товаришем? Прийдіть і знакомтеся. — М. Сорохтей, предс.; М. Мельник, кас.; В. Попович, секр.

МОНЕСЕН, ПА. — Повідомляємо членів Бр. св. Апп. Петра і Павла, від. 338, що місячні збори відбудуться в неділю, 14. травня, о год. 1:30 попол., в українській клюбовій галі на 2-гій вулиці 213 Скунмекер Ев. Проситься всіх членів прийти і вирівнати свої залеглости. — М. Сялак, предс.; И. Кудлик, кас.; М. Куць, секр.

CLEVELAND, O. — There wil be a meeting of the Zaporozska Sitch, Br. 251, May 13, 1950 at the St. Peter and Paul Church Hall after the second Mass, at 2280 W. 7th St. — E. Kupchik, Sec. & Treas.

КЛІВЛЕНД, О. — Місячні збори Тов. „Сокіл", від. 336, відбудуться в неділю, 14. травня 1950 р., в год 1-шій пополудні, в приміщенні Українського Народного Дому, 2255 W. 14th St. Проситься всіх членів прийти на збори, бо є багато важних справ до обговорення. — Я. Дзядила, рек. секр.

ТОМАСТОН, КОНН. — Тов. Укр. Січ, від., 421, повідомляє своїх членів, що місячні збори відбудуться в суботу, 13. травня 1950, в год. 8. вечером на Проспект вул.. Просимо всіх членів прийти на збори. — Т. Михнів, предс.; М. Шипінка, кас.; Ю. Береза, секр.

ШІКАГО, ІЛЛ. — Місячні збори Бр. св. Юрія, від. 379, відбудуться в неділю, 14. травня в год. 12:30 сполудня в Домі Від. УНС, 845 N. Western Ave. Проситься членів прибути начас. Маємо важні справи до вирішення. Також просимо довгуючих членів вирівнати свої вкладки, бо впротивнім разі будуть суспендовані. — Гр. Бобик, предс.; М. Сенків, кас.; В. Пилипів, секр.

НЮАРК, Н. Й. — Тов. Вільна Україна, від. 152, повідомляє членів, що місячні збори відбудуться в середу, 10. травня 1950, в год. 8. вечером, під ч. 180 William St., at Ukrainian Center. Проситься членів конечно прибути на ці збори бо є важні справи до полагодження, щоби пізніше не було нарікання, що не дано до відома про збори. — П. Шумейко, предс.; І. Бакум, фін. секр.; В. Мандук, рек. секр.

ДІТРОЙТ, МИШ. — Повідомляється, що місячні збори Тов. Запорозька Січ, від. 75, відбудуться в неділю, 14. травня 1950, в Українськім Народнім Домі, в год. 1. попол. Просимо всіх членів звитися на збори та заплатити місячні вкладки. — Д. Лелюх, предс.; С. Здан, фін. секр.; П. Костирка, рек. секр.; І. Слупецький, кас.

ШІКАГО, ІЛЛ. — Місячні збори Тов. ім. Т. Шевченка, відділ 252, відбудуться в неділю, 14. травня в годині 12-ій вполудне, у салі при укр. правосл. церкві 2250 В. Кортез вул. Проситься членів прийти і вирівнати вкладки. — Меґос, предс.; Сливка, кас.; Когут, секр.

ДІТРОЙТ, МИШ. — Тов. ім. Івана Франка, від 146, повідомляє членів, що місячні збори відбудуться в неділю, 14. травня, в год. 1. попол., під ч. 2965 Капіндер галі. Просимо всіх наших членів бути присутними на зборах і вирівнати свої вкладки, бо впротивнім разі мусимо поступити після статуту., а себто будете суспендовані в УНСоюзі. Просимо вписувати нових кандидатів до УН Союзу. — П. Андрушків, секр.

КЛІВЛЕНД, О. — Місячні збори Тов. І. Франка, від 334, відбудуться в неділю, 14. травня 1950, в У. Н. Домі, в годині 1. пополудні. Проситься членів прийти на ці збори, бо є важні справи до полагодження. — М. Задерецкі, предс.; С. Морозович, фін. секр.; І. Жук, рек секр.

ВИЛМІНҐТОН, ДЕЛ. — Подається до відома всім членам, місцевим і позамісцевим, що місячні збори Брат. св. І. Хрестителя, від. 247, відбудуться в четвер, 11. травня 1950, в год. 7. вечером, в Парохіяльній Галі 623 S. Heald St. Рівнож проситься ще раз всіх членів прийти на час на ці збори, бо є досить залеглих справ, котрі мусять бути на цих зборах рішені. І проситься вписувати своїх дітей до УНСоюзу, так само приводити старших і вписувати до Бр. і УНСоюзу. — М. Процак, предс.; П. Прощак, кас.; П. Сас, секр.

БРИДЖПОРТ, КОНН. — Тов. Українська Січ, від. 59, повідомляє всіх своїх членів і членкинь, що місячні збори товариства відбудуться в суботу, 13. травня 1950, в УНДомі, під ч. 517 Галлет вул., точно о год. 7. вечером. Взивається всіх членів, щоби прийшли всі на час. Взивається тих членів, котрі належать до каси хорих, щоби прийшли, бо є важна справа до полагодження. Як рівнож пригадується всім членам, щоби вирівнали свої вкладки на мітінґу, бо секретар мусить вислати розмет перед відіздом на конвенцію. — М. Мандрона, предс.; Т. Красіцкий, кас.; М. Галькевич, секр.

ШІКАГО, ІЛЛ. — Отсим повідомляємо членів і члениць Бр. св. О. Николая, від. 106, що місячні збори відбудуться оден тиждень скорше то є в неділю, 14. травня, в Домі відділів УНС, 843 N. Western Ave. в год. 12-ій вполудне. Причина цего є та, що нас двох — предсідатель і секретар відділу, в ту неділю, що мали бути збори себто 21. травня виїжджаємо на Конвенцію УНС, а касієр сам ради не дасть. А приїхавши з конвенції то вже буде запізний час позбирати вкладки від членів тай вислати розмет за травень до гол. канцелярії УНС. Рівнож прошу ново-вписаних членів прибути на збори та заплатити свою належитість та отримати грамоту, книжочки та відзнаки УНС. — И. Коцовський, предс.; М. Попіль, кас.; Г. Дацьків, секр.

РАЧЕСТЕР, Н.Й. — Сестр. Рожд. пресв. Богород., від. 36, повідомляє члениць, що місячні збори відбудуться в неділю, 14. травня, в галі церковній, в год. 3. точно попол. Просимо членкинь явитися на означений час, бо будемо мати важні справи до вирішення. Просимо довгуючих прийти на збори і вирівнати свої вкладки. Також приєднуйте нових кандидатів в члени УНСоюзу. — Е. Ґеруля, предс.; А. Грицак, кас.; М. Ходак, секр.

ФИЛАДЕЛФІЯ, ПА. — Місячні збори Бр. св. Василія, від. 339 відбудуться в суботу, 13. травня 1950, в год. 7. вечером, в домі Громади 3322 Н. Лавренц вул. Проситься всіх членів, місцевих і позамісцевих бути присутними на зборах і вирівнати залеглі вкладки. — І. Жмутин, предс.; В. Муцинка, кас.; А. Хромяк, секр.

ЙОНҐСТАВН, О. — Тов. ім. О. Васараб, від. 348, повідомляє своїх членів, що місячні збори відбудуться в неділю, 14. травня, зараз по Службі Божій, в галі церковній при Вест Райен Евеню. Просимо всіх членів прийти і вирівнати свою залеглість. Також є дуже важні справи до вирішення. — В. Дубас, прдс.; Й. Стахура, кас.; М. Періґ, секр.

РАЧЕСТЕР, Н. Й. — Місячні збори Тов. Укр. Нар. Дому, від. 318 відбудуться в четвер, 11. травня, в Товариськім Домі 831 Джозеф Еве., в годині 8. ввечір. Просимо усіх членів і членкинь прибути на означений час. — І. Чвереда, гол.; П. Ковтун, кас.; В. Гавриляк, фін. секр.; В. Іванців, рек. секр.

ЙОНҐСТАВН, О. — Бр. св. Івана Хрестителя, від. 230, повідомляє, що місячні збори відбудуться в неділю, 14. травня, в год. 3. попол, в своїй галі 914 Френклін Еве. Просимо всіх членів явитися на тих зборах бо є важні справи до вирішення, рівнож почуєте звіти з гостини, яка відбулася 30. квітня і другі відділові справи до полагодження. Тому Ваша присутність є конечна. — М. Мушинський, предс.; Д. Войтович, кас.; І. Павловський, секр.

ДІТРОЙТ. МИШ. — Тов. Укр. Нар. Союзу, від. 292, подає до відома усім своїм членам, що місячні збори відбудуться в неділю, 14-го травня, о год. 1-ій попол., в галі Укр. Нар. Дому при 4655 Martin вулиці. Тому, що це передконвенційні збори, делеґати раді почути від загалу членів їх опінію, Проситься, щоб усі ті члени, котрі мають платити, щоб були так добрі і поплатили свої належитості на зборах, бо секретар мусить вислати рахунок до Головної Канцелярії перед 21-им цего місяця. Хто не заплатить, а є довжний пару місяців, щоб потому не жалувався як його імя буде на виказі між суспендованими. Прошу звернути увагу і припильнувати, щоб аґенти не забирали до своїх компаній наших ново-прибулих, бо є випадки, що мовляв, він говорив по українськи, і чоловік заплатить останнього доляра, ну і ви не можете йому казати лишати. Чи хоч котрий з тих аґентів коли дав якого доляра на поміч тим, котрих з трудом вдалося тут стягнути. Уважайте на клич свій до свого, та розбудовуйте свої інституції. — І. Форись, предс.; П. Кізел, секр. І. Андрусевич, кас.

АЛЕНТАВН, ПА. — Бр. св. Арх. Михаїла, від. 147, повідомляє всіх своїх членів, що місячні збори відбудуться в неділю, 14. травня, в галі парохіяльній, 803 Фронт стріт, в год. 2. попол. Просимо членів прийти на означений час і сповнити свої членські обовязки. Пригадуємо довгуючим, наколи не вирівнають цего місяця своїх вкладок на сходинах будуть суспендовані, як старші так і діти. — Д. Рудакевич, предс.; І. Рудакевич, кас.; І. Федорак, секр.

СКРЕНТОН, ПА. — Тов. Над Збручa, від. 280, повідомляє всіх своїх членів, що місячні збори відбудуться в неділю, 14. травня о год. 2. попол., в Укр. Гор. Клюбі, 608 Вест Лакаванна Евеню. Присутність членів обовязкова бути на зборах і платити свої належитості. начас. — За уряд: О. Запоточний, Р. Рубльовський.

ЧЕСТЕР, ПА. — Брат Сош. св. Духа, від. 237, повідомляє членів, що місячні збори відбудуться в неділю, 14 травня, в годині 1:30 попол., в Укр. Нар. Домі при 4th & Ward St. — Л. Влагітка, гол.; М. Кривен, секр.

ФИЛАДЕЛФІЯ, ПА. — Товариство „Мир", від. 324, отсим ласкаво повідомляє, що звичайні місячні збори відбудуться (як звичайно у другу неділю кожного місяця) дня 14. травня в год. 7:30 вечером точно. Тов. „Мир" просить дуже всіх членів товариства придержуватися точно повище означеного часу зібрання. — А. Горохівський, предс.; П. Максимович, кас.; І. Струк, секр.

ЧЕСТЕР, ПА. — Тов. ім. Т. Шевченка, від. 156, повідомляє всіх своїх членів, що місячні збори відбудуться в неділю, 14. травня, точно в 2-ій год. попол., в Громадськім домі. Просимо, щоб всі члени прибулі, бо є важна справа до вирішення. — П. Закорчений, предс.; Ф. Трост, кас.; В. Новак, секр.

ГЕМТРЕМК, МИШ. — Місячні збори Тов. ім. Маркіяна Шашкевича, від. 94, відбудуться в неділю, 14. травня, в год. 1:30 попол., в Укр. Дем. Клюбі 2376 Грейлінґ вул. Просимо членів прийти на ці збори — Т. Судомир, рек. секр.

КОТСВИЛ, ПА. — Тов. ім. Б. Хмельницького, від. 248, повідомляє своїх членів, що місячні збори відбудуться в суботу, 13. травня в год. 7, вечером. Будуть важні справи і наради для делеґата на 22. конвенцію. Проситься членів прийти на час. — П. Заплітний, предс.; М. Маскула, кас.; М. Кобилянський, секр.

ШІКАГО, ІЛЛ. — Місячні збори Бр. св. Апп. Петра і Павла, від 220, відбудуться в суботу, 13. травня, в год. 7:30 вечером, в гали парохіяльній, під ч. 4950 Полайна вул. Всі члени і членкині обовязково мають явитись, бо є дуже важні справи до вирішення. Тому, що один з членів зробив скарґу до УНСоюзу на від. уряд. Котрий з довгуючих членів не вирівнає своєї залеглої вкладки буде суспендований, як рівнож це послідні перед конвенційні збори, тому присутні на зборах члени мають дати делеґатам якісь проєкти для добра членів і УНСоюзу. Д. Гіжовський, предс.; В. Саґан, кас.; Гр. Гарасим, секр.

ПОСМЕРТНА ЗГАДКА

Дня 29. квітня 1950 року помер у Ню Йорку, член Укр. Зап. Тов. „Дністер", від. 361 У. Н. Союзу

ТЕОДОР ГУЛЬКА.

Довголітній член і секретар Тов. „Дністер", через 3 роки, та був жертволюбним і патріотичним українцем. Походив зі села Плотичі, Бережанського повіту, Родився 1880 року. Полишив у смутку жену Марію, сина Антона і братів: Филипа, Григорія і Павла.

Похорон відбувся у вівторок 2. травня 1950 року.

В. И. П.
Петро Кучма, секр.

ЕМБРІДЖ, ПА. — Бр. св. Василія Великого, від. 161, повідомляє своїх членів і члениць, що чергові збори відбудуться в суботу, 13. травня, в год. 7. ввечір, у власній салі. Тому, що є важні справи до вирішення, то конечність вимагає всіх членів, місцевих і позамісцевих, прибути точно на означений час, і рішати справи на зборах, та заплатити свої місячні вкладки. Також просимо привести нових членів і вписати їх до УНСоюзу — Уряд.

ПОДЯКА

Не маючи змоги виявити нашу вдячність, дякуємо всією дорогою Впов. п. Д-р М. Климові за дбайливу лікарську опіку в часі хвороби нашої доні Мартусі, як також його Впов. Дружині, яка виявила стільки прихильности і доброго серця до нас усіх. Від першої хвилини нашого прибуття до Сейнт Луіс Впов. панство Клими заопікувалися нами як рідними і доложили всіх зусиль в улаштуванні нас. За це дружнє відношення і допомогу висловлюємо їм щире „спасибі".

Данилевичі.

СТАВАЙТЕ ЧЛЕНАМИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ, А ТИМ САМИМ І СПІВВЛАСНИКАМИ ОДИНАДЦЯТИ МІЛЬЙОНОВОГО СОЮЗОВОГО МАЙНА!

ТАРЗАН, ч. 2340. Мала впасти на землю.

Одначе в сам час Джена завважала, як мисливець прицілився на неї. Вона скочила на звисаючу вужілку винограду.

Серед переразливих стрілів перестрашена дівчина гнала лісами.

Ті неясна постать додавала до трудноців при стрілянні ловців до цілі...

...Одначе, коли вона вже мала дістатися на безпечне місце, одна куля прорвала тонку вужілку винограду.